

Bayer Zsolt: Bevándorlók és egyebek

2015 január 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Goodfriend megint üzent. Az aljas farizeus Facebookon emlegette Szent István intelmeit, úgyhogy kezdjünk is ezzel. Alig van unalmasabb, egyszersmind képmutatóbb dolog, mint Szent István királyunk intelmeib?l ezen passzust idézni.

Ráadásul csak és kizárólag azok idézik, akik amúgy gy?lölik Szent Istvánt együtt a magyar múlttal és hagyománnyal, s akik ezt a passzust is kizárólag saját földszintes érdekeik és gondolkodásuk szerint „használják”. Így aztán nem került el? az „idegenekr?l” szóló rész a 2004-es kett?s állampolgárságról szóló népszavazáskor, akkor Gyurcsány „huszonhárommillió románjától” élveztek el a most Szent Istvánt idézget?k.

De legyen: idézzünk mi is a szent királytól. Mondjuk egy aktuális részt a törvényekb?l: „Ha tehát valamely pap vagy ispán vagy más hív? személy vasárnap olyan valakit találna, aki ökrökkel dolgozik, vegyék el t?le az ökröt, és a várnépnek adják eledelül. Ha pedig lovakkal dolgozik, vegyék el a lovat, amit ura, ha akarja, ökörrel megválthat (…).”

És nézzünk egy másik passzust, most az Imre herceghez írt intelmekb?l: „(…) Els?sorban arra tanítalak, azt tanácsolom és javaslom, s?t, igyekezek rábírni, drága fiam: ha azt akarod, hogy királyi koronádat megbecsülés

övezze, olyan el?vigyázatossággal és körültekintéssel óvd katolikus és apostoli hitedet, hogy példaképül szolgálj mindazoknak, akiket Isten alattvalóddá tett (…).”

Maradjunk ennyiben, Goodfriend? Vagy idézzünk egyebet is, ha már ennyire otthon vagy a históriánkban.Másik szent királyunk, László, 1092. május 20-ra hívott össze zsinatot Szabolcs templomába, amely zsinaton fontos törvények születtek. Ez a zsinat rendelkezett a papi cölibátusról. Itt szabályozták a tized szedését és a parancsolt ünnepek dátumait. Itt mondták ki a házasság fölbonthatatlanságát és a n?i becsület védelmét. Továbbá rendezték a zsidók és katolikusok viszonyát.

Többek között imigyen: „9. Ha az izmaelitáknak nevezett keresked?k közül valaki a kereszténység után körülmetéléssel visszatér a maga régi törvényéhez, távolítsák el lakóhelyét?l és más faluba telepítsék. Akiket pedig ítélettel ártatlannak találnak, maradjanak meg lakóhelyükön vagy házukban. – 10. Ha zsidók a keresztények közül vennének feleséget, vagy egy keresztény n?t szolgálóleányként tartanának maguknál, az kapja vissza a szabadságát, s aki ?t eladta, attól vegyék el a vételárat és adják a püspöknek. (…) 15. Ha valaki vasárnap vagy a nagyobb ünnepeken elkerülve a templomot kereskedne, veszítse el a lovát. – 16. Ha valaki vasárnap keresked?-sátrat állít, a szent zsinat megparancsolja, hogy ahogyan építette, úgy bontsa le. Ha pedig megtagadja, 55 pénzt fizessen (…) 26. Ha vasárnap vagy más nagyobb ünnepeken a zsidók közül valakit dolgozni találnának, nehogy a kereszténység megbotránkozzon, a szerszámokat, melyekkel dolgozott, veszítse el.”

Miel?tt bárki megbotránkozna a zsidókkal szembeni „hátrányos megkülönböztetésen”, siessünk leszögezni, hogy a zsinat más népekt?l is megkövetelte a hozzánk való alkalmazkodást.

Például így: „31. Azok a latinok (olaszok), akik nem akarják követni a magyarok törvényes szokását, tudniillik akik miután a magyarok a húst elhagyták, ?k hétf?n és kedden is húst esznek [hamvazószerda el?tt], ha nem akarnak egyetérteni a mi jobb szokásunkkal, menjenek, amerre látnak. A pénzt azonban, amit itt szereztek, hagyják itt, kivéve, ha észhez térnek és velünk együtt elhagyják a húst.”

No lám, máris szügyig gázolunk a lényegben. Mert mégis csak valahol itt volna a lényeg. Az alkalmazkodásban. Ami nem egyirányú utca.

S ókori kövületként, avítt csizmaszárként vallom: mégis csak úgy van az jól, ha az érkez?, a vendég alkalmazkodik a befogadókhoz. Például nem vág juhot a lakótelep erkélyén. Nem járatja burkában, nem veri, nem önti le sósavval asszonyát. Nem tart fenn a befogadó ország törvényeivel ellenkez? törvénykezést képvisel? iszlám erkölcsbíróságot meg iszlám erkölcsrend?séget, amely esténként az utcát járva összefogdossa és megbünteti azokat, akik ?szerinte nem viselkednek helyesen. Aztán pedig nem mészárol le embereket, ha azok olyasmit mondanak, írnak vagy rajzolnak, ami nem tetszik nekik.

Ha pedig erre képtelenek vagy nem hajlandók, akkor takarodjanak haza. Nem majd, nem is hamarosan, hanem azonnal.

S ezzel persze kinyitottunk egy másik ajtót is. A nagy és szent sajtószabadság ajtaját. Kevésbé patetikusan: szabad-e más vallását, bárminem? érzékenységét lábbal tiporni, sárba taposni. Erre mondják a liberálisok, hogy hát persze. Nem is mondhatnak mást. Hiszen ez a korszellem. S e korszellemt?l olyan elviselhetetlen ez az egész. Ez a korszellem szülte azokat a nyomorult ribancokat, akik félmeztelenül felugrálnak az oltárokra, és a mellükre firkált eszeveszett baromságokat mutogatják. Vagy ugyan?k elmennek a Szent Péter térre Rómába, amikor a pápa miséjére várva hatalmas tömeg gy?lik össze, és a seggükbe dugják a feszületet, mert szerintük ez a tiltakozás jogos és nagyszer? formája.

Igen, és ez a korszellem szüli a Mohamed prófétáról készül? ocsmány karikatúrákat is. És a szilylászlókat, akik rózsadombi kutyasétáltatás közben megálmodják, hogy semmit és senkit nem szabad tiszteletben tartani. Se vallást, se hitet, se lelkiismereti ügyeket, sem pedig szent és sérthetetlen érzéseket. Ez pedig nagyon jól hangzik – nagyjából addig, ameddig az ember kamasz. Aztán kinövi. De a mi korunk úgy maradt. Megmaradt kamasznak. Megmaradt 1968 búbánatos álszabadságmámorában.

De mivel megmaradt kamasznak, hát a következetességet sem ismeri. Mert ugyanaz a száj, amelyik a semmit sem szabad tisztelni hazugságát hirdeti, máskor azt harsogja, hogy nem szabad karácsonynak hívni a karácsonyt, húsvétnak a húsvétot, nem szabad keresztet hordani, tilos nemzeti zászlót kitenni az iskolában, mert fél?, hogy megsértjük a bevándorlók érzékenységét. Nem lehetne, hogy egy irányban, egyféleképpen legyetek idióták? Mert így egy kicsit nehéz lesz szépen és gördülékenyen és problémamentesen feladnunk önmagunkat. Így zavar fog

támadni a gépezetben, és a keresztény fehér ember még zajongva fog kipusztulni, gyerekek!

Végezetül pedig térjünk vissza Goodfriendhez.

Mert annál tényleg nincs nagyobb pofátlanság, mint hogy egy amerikai potentát mer bármit is mondani bevándorlásügyben. Csak azért, mert a mexikói határon sok száz kilométernyi kerítést építettetek, Goodfriend, és t?zparancs van érvényben arrafelé. Ott több ember leli halálát, mint lelte a berlini falnál. Úgyhogy nektek kuss, ha a bevándorlás kerül szóba! Illetve, hogy halljunk ez ügyben normális szót is, hát idézzük John Lukacsot, aki a legjobb kortárs történészeitek egyike, és persze magyar. ? így ír a déli beözönlésr?l: „(…) a mostani kormányzatok meggondolatlanul szélesre tárják a kapukat a trópusi délr?l bezúduló bevándorlók óriási tömegei el?tt. Tán még abban a kijelentésben sincs túlzás, hogy a f? veszélyt az Egyesült Államok szemszögéb?l nem a Szovjetunió jelenti, hanem az úgynevezett harmadik világ. Ennek vad beözönlése egyre nagyobb mértékig, egyre nyilvánvalóbban van jelen az Egyesült Államokban.”

John Lukacs ezt 1984-ben írta. Azóta az Egyesült Államok fallal védi magát és lövet a határán, Európa pedig, szokásos késéssel, a bevándorlás fölöttébb szükséges voltáról gügyög.

De végül is már ez sem számít. Ami igazán számít, az Lukacs egyik kedvencének, John Buchannek a látomása, méghozzá a huszadik század elejér?l:

„Vajon a technológia diadala tökéletesebbé teszi-e a civilizációt? Nem olyan jövend?t szabadít-e ránk, amelyben megfosztatunk a civilizáltságtól, és kivész életünkb?l minden nemesebb érték? Lidérces álmaimban ilyen világot látok. Úgy t?nik nekem – és ez nem teljes lehetetlenség –, hogy az emberiség olyan helyzetbe kerül, mint a jó árvaház lakói: gondoskodnak számára mindenr?l. Az új találmányok, a szállítás, a közlekedés tökéletesítése valósággal összezsúfolta az emberiséget. A földkerekségnek nem marad egyetlen olyan sarka sem, amelyet alaposan ki ne kutattak és használatba ne vettek volna, s nem lesz több földrajzi rejtély, amely lángra gyújthatná a képzeletet.

Széles országutak és rajtuk autókaravánok visznek a legtávolabbi vidékekre, és a fejünk fölött óriási repül?gépek szántják az eget, szállítják a hétvégi kirándulókat Afrika, Ázsia vadonjaiba. Mindenütt panziók, luxushotelek, az utak mentén sátortáborok és benzintölt? állomások. Az egyenlít?i és polinéziai egykori vad törzseket turisták keresik föl, hogy megcsodálják ?ket, csecsebecséket, emléktárgyakat vásároljanak t?lük. A glóbuszt üdül?városkák hálózzák be, ahová az emberek elmenekülhetnek a lakhelyükr?l, megszabadulva a zord éghajlat megpróbáltatásaitól, és az örök tavasz jótéteményeiben lubickolhatnak.

Ebben a világban mindenki pihenésre lel. És mindenkit nyughatatlanság gyötör, a létr?l lemállanak a lelki fegyelem kötelékei.

Gy?zedelmeskedik a politika mechanikus bölcselete, és mindenkinek jut egy-egy takaros hely az államgépezetben. Mindenkinek meglesz a kényelme, de mivelhogy senkivel szemben nem támasztanak olyan igényt, amely miatt meg kellene er?ltetnie az értelmét, mindenki az enyhe elhülyültség állapotába kerül. A sekélyes elmékben bágyatag unalom és leküzdhetetlen kiegyensúlyozatlanság ver tanyát. Az élet nem áll másból, mint az élvezetek, a szórakozás hajszolásából. Az élveteg életmód, amelyet mostanság csak kevesen engedhetnek meg maguknak, a társadalom túlnyomó többségének megszokott létformájává válik. (…) A fény?z? materializmus által elkábított civilizációt durva kihívások érték. A szabad emberek felé kihívást intéztek a szolgák. A csatornák mérget izzadtak magukból, ami úgy t?nik, megfert?zi a világot... Az európai hagyományt ázsiai lázadással támadják, történelmi kíséretükkel, janicsárokkal és asszaszinokkal.”

Mit számít ehhez képest egy Goodfriend, vagy bármi más…

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló